

noget at vente af Fællesudvalget. Naar vi desuagtet herfra foreslog Nedsættelse af et Fællesudvalg, var det ganske naturligt, dels fordi dette Punkt endnu laa hen, saaledes at man maaske kunde tænke sig Ændring deraf, men ogsaa fordi Sagen ellers vilde være faldet bort, og man plejer jo ikke at lade en Sag falde bort, før den har været prøvet i Fællesudvalg.

Det ærede 10de Medlem for 1ste Kreds (Steincke) udtalte sin Glæde over, at jeg vel har gjort Indsigelse imod Brutaliteten, skønt han egentlig ikke havde brugt dette Ord, men at jeg derimod ikke havde sagt noget om Betegnelsen „Diktator“ og „Diktatur“. Jeg vil antage, at det ærede Medlem har ment dette Udtryk lige saa mildt som det første. Hvad er det at være Diktator? I et Udvalg er Formanden jo for saa vidt Diktator, som han afgør Fremgangsmaaden, Forhandlingsmaaden, og at man paa Forhaand siger: Paa de Punkter skal I ikke vente noget! og senere fastholder det, kan jeg ikke erkende er uberegtiget, eller at der er noget Diktatur deri.

Trier: Den ærede Ordfører (Jørgen Pedersen) siger, at naar man her fra Tingets Side foreslog Nedsættelsen af et Fællesudvalg, var det, fordi man dog skulde have prøvet, om der ikke var en Vej, ad hvilken man kunde undgaa, at Sagen strandede. Det er det, jeg bebrejder Fællesudvalget, at man ikke har prøvet, om der ikke var en Vej ud, at man har afvist Forslag, der var kommet frem, uden at ville behandle dem færdig. At man paa Forhaand har sagt: Vi vil overhovedet ikke vige paa noget som helst, det kan ikke være afgørende, inden man indlader sig paa at drøfte Sagen; det kan maaske blive Resultatet paa ny, men man bør i alt Fald have prøvet de Forslag, der kommer til at foreligge. Hvad jeg mest beklager, er, at det forekommer mig, at den Praksis, man denne Gang har indført i et Fællesudvalgs Virksomhed, og det teoretiske Forsvar, der nu er ført for denne Praksis, uvilkaarligt maa føre til, at Fællesudvalget bliver et visnende Led paa den parlamentariske Organisme, jeg vilde meget beklage, om Fællesudvalgene saaledes skulde tabe deres Betydning, idet de i mange Tilfælde dog i Virkeligheden har været den eneste Udvej, hvor ellers Tingene stod i en alvorlig Konflikt med hinanden. Dette forekommer mig at være det beklageligste Resultat af, hvad der foregaar i Dag.

Steincke: Begrebet Diktatur stammer fra det gamle Rom, hvor man under særlig ekstraordinære Forhold erstattede de to Konsuler, der under rolige Forhold førte Styret, med en Diktator. Under rolige Forhold er det saaledes, at Folketinget og Landstinget skal blive enige om en Lov. Naar jeg har brugt Udtrykkene „Diktator“ og „Diktatur“, er det, fordi den ærede Ordfører stadig i denne Sag og ogsaa i Dag optræder, som om Folketinget ikke eksisterede eller havde i hvert Fald udelukkende at rette sig efter, hvad Landstingets Flertal maatte ønske gennemført. Det er det, jeg betegner som „Diktatur“, men det er i øvrigt fremhævet tilstrækkeligt af den ærede foregaaende Taler, at det er det, der er foregaaet i Fællesudvalget.

Det er rigtigt, at den ærede Ordfører stadig har sagt, at de Herrer skulde ikke vente sig meget af Fællesudvalget. Men heri ligger dog ingenlunde, at man ikke i det mindste kunde vente sig den Hensyntagen, at man ikke afsluttede Grundlovsforhandlingerne, før Undersøgelsen eller Forhandlingerne om Valgloven havde vist paa den ene Side, om det var rimeligt at foretage visse Ændringer i Grundloven for at opnaa et retfærdigt Resultat med Hensyn til Valgloven, og paa den anden Side, hvilke Indrømmelser man fra Folketingets Side mente at kunne gøre i Grundlovssagen under Hensyn til, at man opnaaede en retfærdig Valglov. Den Hensyntagen, som ikke gaar ind paa Realiteten, synes jeg i det mindste man kunde have vist, saa meget mere som jeg ikke indser, at man har opnaaet noget som helst af Værdi ved i Øjeblikket at standse Grundlovssagen.

Ordføreren (Jørgen Pedersen): Overfor det ærede 16de landstingsvalgte Medlems (Trier) Bemærkninger om Fællesudvalget skal jeg gøre opmærksom paa, at det er ikke første Gang, et Fællesudvalg strander; det er jo hændt ret hyppigt; der var endog en Tid, da man begyndte at sige: Lad os endelig ikke faa Sagen i Fællesudvalg, thi kommer den først dør, er den kaput.

Den Forklaring af Fællesudvalget, at man absolut der skal vente, at der bliver slaaet af paa Fordringer, hvorom man i Forvejen udtrykkelig har udtalt, at man ikke vil give efter, synes mig ikke tiltalende. Naar vi herfra i sin Tid foreslog Fællesudvalg, var det, fordi vi maatte for-